

USNESENÍ

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Jachury a soudkyň Mgr. Zdeňky Burdové a Mgr. Jitky Stibralové ve věci

žalobce: **P. K., IČO xxx**
xxx xxx
zastoupený advokátem Mgr. Pavlem Černohousem
sídlem Lublaňská 398/18, 120 00 Praha 2

proti
žalovanému: **HLAVNÍ MĚSTO PRAHA, IČO 00064581**
sídlem Mariánské nám. 2/2, 110 01 Praha 1
zastoupený advokátkou JUDr. Petrou Buzkovou
sídlem V Celnici 1040/5, 110 00 Praha 1

o určení neplatnosti výpovědi z nájmu parkoviště na pozemku parc. č. xxx, k. ú. Xxx, nám. Xxx,

k odvolání žalovaného proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 13. června 2023 č. j. 51 C 150/2018–335

takto:

- I. Rozsudek soudu prvního stupně se ve výroku II. o náhradě nákladů řízení **potvrzuje**.
- II. Žalobce je povinen nahradit žalovanému náklady odvolacího řízení 2118 Kč do tří dnů od právní moci usnesení k rukám jeho právní zástupkyně.

Odůvodnění:

1. Rozsudkem 13. 6. 2023 soud prvního stupně určil, že výpověď nájmu prostoru sloužícího k podnikání o celkové výměře 501,9 m², nacházejícího se na pozemku par. č. xxx v k. ú. Xxx ze dne 16. 3. 2018, doručená dne 6. 4. 2018 a daná žalovaným žalobci, **je neplatná** (výrok I.) a rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladu řízení (výrok II).
2. Řízení bylo zahájeno žalobou doručenou soudu dne 4. 7. 2018, kterou se žalobce domáhal určení neplatnosti výpovědi. Podáním došlým soudu dne 16. 11. 2018 rozšířil žalobu o to, aby soud přikázal žalovanému zdržet se rušení práv žalobce jako nájemce na užívání předmětného parkoviště na pozemku parc. č. xxx k. ú. Xxx, nám. Xxx v Xxx. Žalovaný se mimo jiné bránil tím, že v souvislosti s opatření obecné povahy ze dne 31. 5. 2018, čj. P4/74481/18/OŽPAD/Hab, kterým byla stanovena místní úprava provozu na pozemních komunikacích spočívající v umístění svislého a vodorovného dopravního značení za účelem organizování dopravy na pozemních komunikacích na území Městské části Praha 4, a to v části, která se týká pozemku parc. č. xxx, v obci Praha, k. ú. Xxx (dále jen „**OOP**“) nájemní poměr skončil dle čl. Čl. VII odst. 5 nájemní smlouvy, kde bylo sjednáno, že v případě, že příslušný silniční správní úřad vydá za trvání smlouvy změnu stanovení dopravního značení, kterým se dané parkoviště zruší, smlouva pozbývá účinnosti dnem nabytí právní moci tohoto dopravního značení. Tím, že předmětné OOP nebylo soudem žádné instance zrušeno, je stále účinné, a to od 22. 6. 2018. K tomuto datu tedy pozbyla účinnosti i předmětná nájemní smlouva, na jejímž základě byl žalobce oprávněn část pozemku ve vlastnictví žalovaného užívat.

Shodu s prvopisem potvrzuje B. Ch.

3. Podáním doručeným soudem dne 26. 12. 2022 vzal žalobce žalobu částečně zpět, co do nároku zdržet se rušení práv žalobce jako nájemce na užívání předmětného parkoviště. Tento krok odůvodnil tím, že dne 7. 1. 2022 byla žalobci doručena nová výpověď z nájmu s tříměsíční výpovědní lhůtou, která uplynula 30. 4. 2022. Tuto výpověď žalobce již akceptoval.
4. Soud I. stupně zastavil řízení podle § 96 odst. 2, 3 a 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“) usnesením ze dne 16. 2. 2023.
5. Soud prvního stupně uzavřel, že nabytím právní moci napadeného OOP dne 22. 6. 2018 dle sjednané rozvazovací podmínky v čl. VII. odst. 5 nájemní smlouvy nájemní smlouva ze dne 10. 6. 2009 pozbyla účinnosti, a nájemní poměr tak k tomuto datu ve smyslu 36 obč. zák. zanikl. Dne 29. 11. 2021 žalovaný sice učinil další výpověď nájemní smlouvy, která byla doručena žalobci vložím do poštovní schránky dne 7. 1. 2022. Posouzení této výpovědi bylo již pro rozhodnutí sporu právně nevýznamné, jelikož nemohla zhojit neplatnost posuzované výpovědi a neměla význam ani pro závěr soudu ohledně ukončení nájemní poměru dnem právní mocí OOP.
6. S citací § 142 odst. 2 o.s.ř. a 146 odst. 2 o. s. ř. soud prvního stupně vysvětlil, že v části řízení, kde řízení bylo zastaveno pro zpětvzetí žaloby ohledně nároku na nerušené užívání parkoviště byl úspěšný žalovaný, neboť žalobce procesně zavinil v této části zastavení řízení. V části řízení, kde bylo žalobě vyhověno, naopak měl procesní úspěch žalobce. Míra úspěchu žalobce a žalovaného byl tak stejná, proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
7. Proti nákladovému výroku podal odvolání žalobce. Namítal, že ke zpětvzetí žaloby došlo v důsledku chování žalovaného, který doručil žalobci novou výpověď z nájmu ze dne 29. 11. 2021, která již netrpěla vadami. Žalovaný tak „odstranil předmět řízení“ a zavinil tak procesně zastavení řízení. Navrhl, aby odvolací soud změnil napadený výrok tak, že přizná žalobci náhradu nákladů řízení před soudem prvního stupně.
8. Žalovaný ve vyjádření k odvolání navrhl potvrzení napadeného nákladového výroku rozsudkem soudu prvního stupně. Žalovaný měl za to, že rozšíření žaloby bylo nedůvodné a bezpředmětné, neboť nájemní vztah byl ukončen na základě jiné právní skutečnosti, a to bez ohledu na podanou výpověď ze dne 16. 3. 2018. Byl ukončen ke dni 22. 6. 2018 nabytím právní moci OOP. Soud prvního stupně při rozhodování o nákladech řízení nepochybil. Navrhl, aby odvolací soud předmětný rozsudek v nákladovém výroku jako věcně správný potvrdil a přiznal žalovanému náhradu nákladů odvolacího řízení.
9. Odvolací soud projednal odvolání bez nařízení jednání (§ 214 odst. 2 písm. e/o. s. ř.) a přezkoumal správnost rozhodnutí soudu prvního stupně i řízení, které předcházelo jeho vydání (§ 212, § 212a o. s. ř.). Byl vázán mezemi odvolání, jímž bylo usnesení soudu prvního stupně napadeno ve výroku o náhradě nákladů řízení, zatímco ve výroku o věci samé rozsudek nabyl podle § 206 odst. 3 o. s. ř. samostatně právní moci. Odvolání žalobce neshledal důvodným.
10. Rozhodování o náhradě nákladů řízení obecně ovládá zásada úspěchu ve věci, která je doplněna zásadou zavinění. Zásada zavinění se uplatní zejména v případě, kdy je řízení zastaveno (§ 146 odst. 2 o. s. ř.). Smyslem využití této zásady je sankční náhrada nákladů řízení, které by při jeho řádném průběhu nevznikly, uložená rozhodnutím soudu tomu, kdo jejich vznik zavinil. Soud prvního stupně správně vycházel z toho, že pokud soud řízení zastavuje, při rozhodování o nákladech řízení nejprve zkoumá, zda některý z účastníků zavinil, že řízení muselo být zastaveno, a to zásadně z procesního hlediska. Uplatněný nárok ale nelze z hlediska procesního výsledku hodnotit jen jako to, co bylo uplatněno žalobním petitem, je třeba vzít v úvahu také žalobní tvrzení, z nichž plyne, proč se žalobce domáhá právě požadovaného plnění. Chováním žalovaného, pro které vzal žalobce svůj návrh zpět, může být i něco jiného než prosté splnění žalobou požadovaného nároku.
11. Ve zde posuzovaném případě se žalobce domáhal, aby se žalovaný zdržel rušení práv žalobce jako nájemce na užívání předmětného parkoviště na pozemku parc. č. xxx k. ú. Xxx, nám. Xxx v Xxx,

za situace, kdy bylo rozhodováno zároveň o neplatnosti výpovědi dané žalobci z nájmu. Soud prvního stupně však uzavřel, že nabytím právní moci napadeného OOP dne 22. 6. 2018 (před podáním tohoto návrhu) nájemní smlouva ze dne 10. 6. 2009 pozbyla účinnosti, a nájemní poměr k tomuto datu dne 22. 6. 2018 zanikl. Žalobce tak žalobu nepodával důvodně, podával ji za situace, kdy již nebyl nájemcem předmětného parkoviště.

12. Lze však přisvědčit i soudu prvního stupně, že žalovaný po podání návrhu stále neumožnil žalobci nerušené užívání parkoviště, ale naopak dal mu další výpověď z nájmu. Žalovaný neučinil ničeho, čehož se žalobce domáhal v návrhu, který později vzal zpět.
13. Žalobce byl zde pánem sporu a riziko nesení nákladů zastaveného řízení nutně musí jít obecně za ním. Při podání nedůvodného návrhu, který poté vzal zpět, je povinen nahradit náklady řízení o tomto návrhu. Správný je i závěr soudu prvního stupně o tom, že míra úspěchu žalobce a žalovaného byla stejná a žádný z účastníků nemá právo tak na náhradu nákladů řízení.
14. Z uvedených důvodů odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně v napadeném výroku II. o náhradě nákladů řízení podle § 219 o. s. ř. jako věcně správný potvrdil.
15. O náhradě nákladů odvolacího řízení bylo rozhodnuto podle § 224 odst. 1 a § 142 odst. 1 o. s. ř., žalovaný byl v této fázi řízení zcela úspěšný, má tak právo na náhradu nákladů řízení za právní službu advokátky, spočívající v podání vyjádření k odvolání, ve výši 1 450 Kč podle § 7 bod 4, 5 advokátního tarifu (při součtu tarifních hodnot 35 000 Kč dle § 9 odst. 3 písm. a) advokátního tarifu a 10 000 Kč dle § 9 odst. 1 advokátního tarifu), § 11 odst. 2 písm. c) advokátního tarifu, dále v jedné náhradě hotových výdajů ve výši 300 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu a 21 % dani z přidané hodnoty podle § 137 odst. 3 o. s. ř., celkem 2 118 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není dovolání přípustné /§ 238 odst. 1 písm. h) o. s. ř./.

Praha 31. října 2023

Mgr. Martin Jachura v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje B. Ch.